EUROOPA
KOMISJON

Brüssel, 8.10.2019
COM(2019) 453 final

2019/0211 (NLE)

Ettepanek:

NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega määratakse kindlaks teatavate Vahemere ja Musta mere kalavarude ja kalavarurühmade püügi võimalused 2020. aastaks

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

• Ettepaneku põhjused ja eesmärgid

Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1380/2013 (ühise kalanduspoliitika kohta)[1] („ühise kalanduspoliitika alusmäärus“) eesmärk on tagada vee-elusressursside selline kasutamine, millega luuakse säästvad majandus-, keskkonna- ja sotsiaalsed tingimused. Oluline vahend nende eesmärkide saavutamisel on iga-aastane kalapüügivõimaluste kindlaksmääramine. Kõigi kalapüügivõimalusi käsitlevate määrustega on vaja piirata kalavarude püüki sellise tasemeni, mis on kooskõlas ühise kalanduspoliitika üldeesmärkidega.

Käesoleva ettepaneku eesmärk on määrata kindlaks teatavate Vahemere ja Musta mere kalavarude ja kalavarurühmade püügivõimalused.

Pärast Vahemere lääneosa põhjalähedaste kalavarude mitmeaastase kava[2] vastuvõtmist ja jõustumist kehtestatakse käesoleva ettepanekuga kõnealuse piirkonna asjaomaste liikmesriikide (Hispaania, Prantsusmaa ja Itaalia) kalapüügivõimalused, väljendatud maksimaalse lubatud püügikoormusena.

Käesoleva ettepanekuga kehtestatakse ka kalapüügivõimalused Vahemere üldise kalanduskomisjoni (edaspidi „GFCM“) raames sõlmitud kokkulepete põhjal. Tegemist on piirkondliku kalandusorganisatsiooniga, mille pädevusse kuulub Vahemere ja Musta mere bioloogiliste ressursside kaitse ja majandamine. Euroopa Liit on koos Bulgaaria, Horvaatia, Küprose, Prantsusmaa, Kreeka, Itaalia, Malta, Rumeenia, Sloveenia ja Hispaaniaga GFCMi liige. GFCMi raames võetud meetmed on selle liikmete jaoks siduvad.

Musta mere puhul kehtestatakse käesoleva ettepanekuga ühepoolne kvoot kilu jaoks, et säilitada kalastussuremuse praegune tase. Hariliku kammelja puhul võetakse ettepanekuga üle GFCMi kehtestatud lubatud kogupüük ja kvoodid.

Lõplik eesmärk on saavutada ja säilitada selline kalavarude tase, mis võimaldab kindlustada maksimaalse jätkusuutliku saagikuse. See eesmärk on lisatud sõnaselgelt ühise kalanduspoliitika alusmäärusesse, mille artikli 2 lõikes 2 on sätestatud, et see eesmärk „saavutatakse võimaluse korral 2015. aastaks ning [...] kõikidele varudele hiljemalt 2020. aastaks.“ See kajastab liidu võetud kohustusi seoses 2002. aastal Johannesburgis toimunud ülemaailmse säästva arengu tippkohtumise järelduste ja eesmärgi saavutamiseks väljatöötatud rakenduskavaga. Samas, arvestades tähtaja (2020. aasta) lähedust ja sellega kaasnevat püügikoormuse märkimisväärset vähendamist, on Vahemere lääneosa põhjalähedaste liikide püügi mitmeaastase kava eesmärk saavutada kalastussuremus maksimaalse jätkusuutliku saagikuse juures järk-järgult võimaluse korral 2020. aastaks, kuid hiljemalt 1. jaanuariks 2025.

---

[1] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määrusi (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ (ELT L 354, 28.12.2013, lk 22).

[2] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. juuni 2019. aasta määrus (EL) 2019/1022, millega kehtestatakse Vahemere lääneosa põhjalähedaste varude püügi mitmeaastane kava ja muudetakse määrust (EL) nr 508/2014 (ELT L 172, 26.6.2019, lk 1).

Kuigi see on esimene kord, mil kavandatakse kalapüügivõimalusi käsitlev eraldi määrus nii Vahemere kui ka Musta mere jaoks, määratakse kalapüügivõimalused kindlaks iga-aastase majandamistsükli jaoks. Varasematel aastatel on kalapüügivõimalused kindlaks määratud Musta mere[3] ja Vahemere üldise kalanduskomisjoni lepinguga hõlmatud piirkonnale[4]. 2020. aasta kalapüügivõimalused tuleb kehtestada ka Vahemere lääneosa põhjalähedaste liikide püügiks pärast mitmeaastase kava vastuvõtmist ja jõustumist.

- **Kooskõla poliitikavaldkonnas praegu kehtivate õigusnormidega**

Esitatud meetmed on kavandatud kooskõlas ühise kalanduspoliitika eesmärkide ja eeskirjadega.

- **Kooskõla muude liidu tegevuspõhimõtetega**

Kavandatud meetmed on kooskõlas Euroopa Liidu säästva arengu poliitikaga.

2. ÕIGUSLIK ALUS, SUBSIDIAARSUS JA PROPORTSIONAALSUS

- **Õiguslik alus**

Käesoleva ettepaneku õiguslik alus on Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 43 lõige 3.

- **Subsidiaarsus (ainupädevusse mittekuuluva valdkonna puhul)**

Ettepanek tehakse liidu ainupädevusse kuuluvas valdkonnas, millele on osutatud ELi toimimise lepingu artikli 3 lõike 1 punktis d. Subsidiaarsuse põhimõtet seetõttu ei kohaldata.

- **Proportsionaalsus**

Ettepanek on proportsionaalsuse põhimõttega kooskõlas järgmisel põhjusel: ühine kalanduspoliitika on ühine poliitika. Vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 43 lõikele 3 on nõukogul kohustus võtta vastu meetmed kalapüügivõimaluste kehtestamise ja eraldamise kohta.

Nõukogu kavandatava määrusega eraldatakse liikmesriikidele kalapüügivõimalused. Võttes arvesse ühise kalanduspoliitika alusmääruse artikleid 16 ja 17, on liikmesriikidel õigus jaotada kõnealused kalapüügivõimalused oma äranägemisel nende lipu all sõitvate laevade vahel. Seega on liikmesriikidel piisavalt manööverdamisruumi selliste otsuste tegemisel, mis on seotud neile eraldatud kalapüügivõimaluste kasutamise sotsiaalse ja majandusliku mudeli valikuga.

Ettepanek ei sisalda liikmesriikide jaoks uusi finantskohustusi.

- **Vahendi valik**

Kavandatav vahend on nõukogu määrus.

Tegemist on ettepanekuga kalavarude majandamiseks ELi toimimise lepingu artikli 43 lõike 3 alusel ja kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artikliga 16.

---

[3] Nõukogu 17. detsembri 2018. aasta määrus (EL) 2018/2058, millega määratakse kindlaks teatavate Musta mere kalavarude ja kalavarurühmade püügi võimalused 2019. aastaks (ELT L 329, 27.12.2018, lk 8).

[4] Nõukogu 30. jaanuari 2019. aasta määrus (EL) 2019/124, millega määratakse 2019. aastaks kindlaks teatavate kalavarude ja kalavarurühmade püügi võimalused, mida kohaldatakse liidu vetes ning liidu kalalaevade suhtes teatavates vetes väljaspool liitu (ELT L 29, 31.1.2019, lk 1).

3. JÄRELHINDAMISE, SIDUSRÜHMADEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJU HINDAMISE TULEMUSED

• Praegu kehtivate õigusaktide järelhindamine või toimivuse kontroll

Ei kohaldata.

• Konsulteerimine sidusrühmadega

Huvitatud isikutega konsulteerimiseks kasutati komisjoni teatist Euroopa Parlamendile ja nõukogule ühise kalanduspoliitika olukorra ja 2019. aasta kalapüügivõimalusi käsitleva konsultatsiooni kohta[5].

• Eksperdiarvamuste kogumine ja kasutamine

Hinnang Vahemere ja Musta mere kalavarude olukorrale põhineb kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF), GFCMi kalandusalase teadusliku nõuandekomitee ja GFCMi Musta mere töörühma kõige hiljutisemal tööl.

• Mõjuhinnang

Kalapüügivõimalusi käsitleva määruse kohaldamisala on piiratud ELi toimimise lepingu artikli 43 lõikega 3.

Komisjoni ettepanek ühise kalanduspoliitika alusmääruse ja Vahemere lääneosa põhjalähedaste liikide püügi mitmeaastase kava kohta koostati nõuetekohaselt mõjuhinnangute alusel[6]. Üks peamisi ühise kalanduspoliitika alusmääruse vahendeid kõnealuse määruse artiklis 2 sätestatud eesmärkide saavutamiseks on kalapüügivõimaluste kindlaksmääramine. Mitmeaastase kavaga kehtestati püügikoormuse reguleerimise kord Vahemere lääneosa põhjalähedaste liikide ülepüügi probleemi lahendamiseks.

Seoses GFCMi kehtestatud kalapüügivõimalustega Vahemeres ja Mustas meres rakendatakse käesoleva ettepanekuga peamiselt rahvusvaheliselt kokkulepitud meetmeid. Kõiki asjaolusid, mis on olulised püügivõimaluste võimaliku mõju hindamisel, käsitletakse rahvusvaheliste läbirääkimiste ettevalmistamise ja korraldamise etapis, mille raames lepitakse liidu kalapüügivõimalused kokku kolmandate isikutega.

Ettepanekus ei käsitleta mitte ainult lühiajalisi probleeme, vaid ka pikaajalist strateegiat, mille puhul kalapüüki kohandatakse pikemas perspektiivis järk-järgult säästva tasemeni.

• Õigusnormide toimivus ja lihtsustamine

Ei kohaldata.

• Põhiõigused

Ei kohaldata.

4. MÕJU EELARVELE

Ettepanek ei mõjuta eelarvet.

---

[5] Komisjoni teatis Euroopa Parlamendile ja nõukogule ühise kalanduspoliitika olukorra ja 2020. aasta kalapüügivõimalusi käsitleva konsultatsiooni kohta (COM(2019) 274 final).

[6] Vastavalt SEC(2011)891 final, 13.7.2011, ning SWD(2018)59 ja 60 final, 8.3.2018.

5. MUU TEAVE

- **Rakenduskavad ning järelevalve, hindamise ja aruandluse kord**

Käesolevat ettepanekut rakendatakse kooskõlas ühise kalanduspoliitika kehtivate eeskirjadega. Järelevalve ja nõuetele vastavus tagatakse vastavalt nõukogu määruses (EÜ) nr 1224/2009 sätestatud eeskirjadele.

- **Ettepaneku sätete üksikasjalik selgitus**

Käesoleva ettepaneku eesmärk on määrata liikmesriikide jaoks 2020. aastaks kindlaks teatavate Vahemere ja Musta mere kalavarude ja kalavarurühmade püügivõimalused. Kalapüügivõimaluste hulka kuuluvad eelkõige:

1. Vahemere lääneosas põhjalähedasi liike püüdvate traalerite püügikoormuse reguleerimise kord. Vahemere lääneosa põhjalähedaste liikide püügi uus mitmeaastane kava jõustus 16. juulil 2019. Selle kava kohaselt peab nõukogu määrama igal aastal liikmesriigiti kindlaks iga püügikoormuse rühma ja kava I lisas määratletud kalavarude rühmade maksimaalse lubatud püügikoormuse. Kava rakendamise esimesel aastal vähendatakse maksimaalset lubatud püügikoormust 10 % võrreldes lähtestsenaariumiga (1. jaanuarist 2015 kuni 31. detsembrini 2017), mille iga liikmesriik arvutab välja iga püügikoormuse rühma või geograafilise alapiirkonna kohta;
2. GFCMi poolt vastu võetud meetmed, mida kohaldatakse Vahemerel. Need meetmed hõlmavad järgmist: Euroopa angerja püügikeelu periood kogu Vahemere piirkonnas (GAPid 1–27) ning Aadria mere väikeste pelaagiliste liikide püügi piirnormid ja püügikoormuse piirangud (GAPid 17 ja 18). Need meetmed võeti vastu GFCMi 2018. aasta istungil. Lisaks sisaldab ettepanek Aadria mere põhjalähedaste liikide püügikoormuse piiranguid (GAPid 17 ja 18), mis võetakse vastu GFCMi 2019. aasta istungil, mis toimub 4.–8. novembril 2019. Kuna GFCMi iga-aastane koosolek ei ole veel toimunud ja kõnealused meetmed on pooleli, on need käesolevas ettepanekus tähistatud märkega „*pm*“ (*pro memoria*). Neid ajakohastatakse pärast seda, kui GFCM on need vastu võtnud;
3. kalapüügivõimalused Mustas meres. Need hõlmavad järgmist: a) ühepoolne kvoot kilu jaoks, mis põhineb teaduslikel nõuannetel, mille kohaselt kalastussuremuse praegune tase on vajalik, et tagada kalavarude jätkusuutlikkus; b) hariliku kammelja lubatud kogupüük (TAC) ja kvootide eraldamine hariliku kammelja püügi uue mitmeaastase majandamiskava raames, mis võetakse vastu GFCMi 2019. aasta istungil. Ettepanekus on hariliku kammelja lubatud kogupüük ja kvoodid kirjas märkega „*pm*“ kuni GFCM on need vastu võtnud.

2019/0211 (NLE)

Ettepanek:

NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega määratakse kindlaks teatavate Vahemere ja Musta mere kalavarude ja kalavarurühmade püügi võimalused 2020. aastaks

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 43 lõiget 3,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut

ning arvestades järgmist:

(1) ELi toimimise lepingu artikli 43 lõikes 3 on sätestatud, et nõukogu võtab komisjoni ettepaneku põhjal vastu meetmed kalapüügivõimaluste kehtestamise ja eraldamise kohta.

(2) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1380/2013[7] kohaselt tuleb kaitsemeetmete vastuvõtmisel võtta arvesse kättesaadavaid teadus-, tehnilisi ja majandusnõuandeid, sealhulgas asjakohasel juhul kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF) koostatud aruandeid.

(3) Nõukogul on kohustus võtta vastu kalapüügivõimaluste kehtestamise ja eraldamise meetmed, sealhulgas määrata asjakohasel juhul kindlaks teatavad püügivõimalustega funktsionaalselt seotud tingimused. Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõikes 4 on sätestatud, et kalapüügivõimaluste kindlaksmääramisel tuleks järgida kõnealuse määruse artikli 2 lõike 2 kohaseid ühise kalanduspoliitika eesmärke. Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõikes 1 on sätestatud, et kalapüügivõimalused eraldatakse liikmesriikidele selliselt, et iga kalavaru või kalapüügi puhul oleks tagatud kõikide liikmesriikide püügitegevuse suhteline stabiilsus.

(4) Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõike 4 kohaselt tuleks nende kalavarude püügivõimalused, mille suhtes kohaldatakse mitmeaastast kava, kehtestada kooskõlas sellises kavas sätestatud eeskirjadega.

(5) Vahemere lääneosa põhjalähedaste liikide püügi mitmeaastane kava kehtestati Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2019/1022[8] ning see jõustus 16. juulil 2019. Vastavalt kõnealuse määruse artikli 4 lõikele 1 tuleks kõnealuse määruse artiklis 1 loetletud varude püügivõimalused kehtestada nii, et kalastussuremus saavutataks maksimaalse jätkusuutliku saagikuse (MSY) juures võimaluse korral järk-järgult 2020. aastaks, ent hiljemalt 1. jaanuariks 2025. Kalapüügivõimalused tuleks esitada maksimaalse lubatud püügikoormusena ja kindlaks määrata vastavalt määruse

[7] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määrusi (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ (ELT L 354, 28.12.2013, lk 22).

[8] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. juuni 2019. aasta määrus (EL) 2019/1022, millega kehtestatakse Vahemere lääneosa põhjalähedaste liikide püügi mitmeaastane kava ja muudetakse määrust (EL) nr 508/2014 (ELT L 172, 26.6.2019, lk 1).

(EL) 2019/1022 artiklis 7 sätestatud püügikoormuse reguleerimise korrale. Seega tuleks 2020. aastaks vähendada maksimaalset lubatud püügikoormust 10 % võrreldes kõnealuse määruse artikli 7 lõike 4 kohase lähtetasemega.

(6) Vahemere üldine kalanduskomisjon (edaspidi „GFCM“) võttis oma 2018. aastal toimunud 42. aastakoosolekul vastu soovituse GFCM/42/2018/1, millega kehtestatakse Euroopa angerja (*Anguilla anguilla* L.) majandamismeetmed Vahemeres (GFCMi geograafilised alapiirkonnad 1–27). Meetmete hulka kuulub ka iga-aastane kolme järjestikuse kuu pikkune keeluperiood, mille iga liikmesriik peab kindlaks määrama kooskõlas määruses (EÜ) nr 1100/2007[9] sätestatud kaitse-eesmärkidega, oma angerjavarude riikliku majandamiskavaga (riiklike majandamiskavadega) ning angerja hooajalise rändega asjaomases liikmesriigis. Kooskõlas soovitusega kohaldatakse keeluperioodi Vahemere kõigil merealadel ning riimvetes, nagu estuaarid, laguunid ja üleminekuveed. Seda meedet tuleks rakendada liidu õiguses.

(7) GFCM võttis 2018. aastal toimunud 42. aastakoosolekul vastu ka soovituse GFCM/42/2018/8, millega kehtestati väikeste pelaagiliste liikide püügi piirnormid ja püügikoormuse piirangud GFCMi geograafilistes alapiirkondades 17 ja 18 (Aadria meri) aastateks 2019, 2020 ja 2021. Neid meetmeid tuleks rakendada liidu õiguses. Maksimaalsed püügi piirnormid on kindlaks määratud vaid üheks aastaks ning need ei piira mis tahes muude tulevikus võetavate meetmete ega mis tahes võimaliku liikmesriikide vahelise eraldamise kava kohaldamist.

(8) GFCM võttis 2019. aastal toimunud 43. aastakoosolekul vastu soovituse GFCM/43/2019/xx, millega kehtestatakse põhjalähedaste liikide majandamise meetmed GFCMi geograafilistes alapiirkondades 17 ja 18 (Aadria meri) ja võetakse kasutusele teatavate põhjalähedaste liikide püügikoormuse reguleerimise kord. Neid meetmeid tuleks rakendada liidu õiguses.

[*Põhjendus, asjakohased artiklid ja lisad ajakohastatakse pärast aastakoosolekut.*]

(9) Võttes arvesse Sloveenia laevastiku eripärasid ja nende marginaalset mõju väikeste pelaagiliste ja põhjalähedaste liikide varudele, on asjakohane säilitada olemasolevad püügitavad ja tagada Sloveenia laevastiku juurdepääs väikeste pelaagiliste liikide miinimumkogusele ning minimaalne püügikoormuse kvoot põhjalähedastele liikidele.

(10) GFCM võttis 2019. aastal toimunud 43. aastakoosolekul vastu soovituse GFCM/43/2019/xx, millega muudetakse soovitust GFCM/41/2017/4, millega kehtestatakse Mustal merel hariliku kammelja püügi mitmeaastane majandamiskava (GFCMi geograafiline alapiirkond 29). Selle soovitusega võetakse kasutusele hariliku kammelja ajakohastatud piirkondlik lubatud kogupüük (TAC) ja kvoodi eraldamise kava ning täiendavad kaitsemeetmed kõnealuse varu jaoks, eelkõige kahekuune keeluperiood ja püügipäevade arvu piiramine 180 päevani aastas. Neid meetmeid tuleks rakendada liidu õiguses.

[*Põhjendus, asjakohased artiklid ja lisad ajakohastatakse pärast aastakoosolekut.*]

(11) GFCMi teadusliku nõuande kohaselt on vaja kalastussuremus hoida praegusel tasemel, et Musta mere kiluvarude jätkusuutlikkus oleks tagatud. Seepärast on asjakohane jätkata kõnealuse kalavaru autonoomse kvoodi kehtestamist.

(12) Kalapüügivõimalused tuleks kehtestada olemasolevate teaduslike nõuannete põhjal ning arvestades bioloogilisi ja sotsiaal-majanduslikke aspekte, tagades samal ajal eri

[9] Nõukogu 18. septembri 2007. aasta määrus (EÜ) nr 1100/2007, millega kehtestatakse meetmed euroopa angerja varude taastamiseks (ELT L 248, 22.9.2007, lk 17).

kalandussektorite õiglase kohtlemise ja pidades ka silmas arvamusi, mis on esitatud sidusrühmadega toimunud konsultatsioonide käigus.

(13) Nõukogu määrusega (EÜ) nr 847/96[10] on kehtestatud lubatud kogupüükide haldamise täiendavad tingimused ühest aastast teise ülekandmisel, sealhulgas nimetatud määruse artiklite 3 ja 4 kohased paindlikkussätted ettevaatusprintsiibil põhineva ja analüütilise lubatud kogupüügi kohta. Kõnealuse määruse artikli 2 kohaselt tuleb nõukogul lubatud kogupüügi kehtestamisel otsustada, milliste kalavarude suhtes ei kohaldata nimetatud määruse artiklit 3 või 4, võttes aluseks eelkõige kalavarude bioloogilise seisundi. Hiljuti kehtestati määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikega 9 ühest aastast teise ülekandmise paindlikkuse mehhanism kõikide lossimiskohustusega hõlmatud varude jaoks. Seega, et vältida liigset paindlikkust, mis kahjustaks mere bioloogiliste ressursside mõistliku ja vastutustundliku kasutamise põhimõtet, takistaks ühise kalanduspoliitika eesmärkide saavutamist ja halvendaks kalavarude bioloogilist seisundit, tuleks sätestada, et määruse (EÜ) nr 847/96 artikleid 3 ja 4 kohaldatakse analüütilise lubatud kogupüügi suhtes ainult siis, kui määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 9 kohast paindlikku ühest aastast teise ülekandmist ei kasutata.

(14) Käesolevas määruses sätestatud ning liidu kalalaevadele eraldatud kalapüügivõimaluste kasutamine toimub vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 1224/2009,[11] eelkõige vastavalt nimetatud määruse artiklitele 33 ja 34, milles käsitletakse saagi ja püügikoormuse registreerimist ning andmete edastamist kalapüügivõimaluste ammendumise kohta. Seetõttu on vaja täpsustada koodid, mida liikmesriigid peavad kasutama käesoleva määrusega hõlmatud kalavarude lossimiste kohta komisjonile andmete saatmisel.

(15) Selleks et vältida püügitegevuse katkemist ja tagada liidu kaluritele elatusvahendid, tuleks käesolevat määrust kohaldada alates 1. jaanuarist 2020. Olukorra kiireloomulisuse tõttu peaks käesolev määrus jõustuma kohe pärast selle avaldamist.

(16) Kalapüügivõimalusi tuleks kasutada täielikus kooskõlas liidu õigusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I JAOTIS
ÜLDSÄTTED

Artikkel 1
Reguleerimisese

Käesoleva määrusega määratakse 2020. aastaks kindlaks teatavate kalavarude ja kalavarurühmade püügivõimalused Vahemere ja Musta mere piirkonnas.

---

[10] Nõukogu 6. mai 1996. aasta määrus (EÜ) nr 847/96, millega kehtestatakse lubatud kogupüükide (TAC) ja kvootide haldamise täiendavad tingimused ühest aastast teise ülekandmisel (EÜT L 115, 9.5.1996, lk 3).

[11] Nõukogu 20. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1224/2009, millega luuakse ühenduse kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks, muudetakse määrusi (EÜ) nr 847/96, (EÜ) nr 2371/2002, (EÜ) nr 811/2004, (EÜ) nr 768/2005, (EÜ) nr 2115/2005, (EÜ) nr 2166/2005, (EÜ) nr 388/2006, (EÜ) nr 509/2007, (EÜ) nr 676/2007, (EÜ) nr 1098/2007, (EÜ) nr 1300/2008, (EÜ) nr 1342/2008 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1627/94 ja (EÜ) nr 1966/2006 (ELT L 343, 22.12.2009, lk 1).

Artikkel 2
Kohaldamisala

1. Käesolevat määrust kohaldatakse liidu kalalaevade suhtes, mis püüavad järgmisi kalavarusid:

(a) euroopa angerjas (*Anguilla anguilla* L.) Vahemeres, nagu see on määratletud artikli 4 punktis b;

(b) punakas aristiid (*Aristeus antennatus*), roosa süvahännak (*Parapenaeus longirostris*), hiidlehthännak (*Aristaeomorpha foliacea*), euroopa merluus (*Merluccius merluccius*), norra salehomaar (*Nephrops norvegicus*) ja harilik meripoisur (*Mullus barbatus*) Vahemere lääneosas, nagu see on määratletud artikli 4 lõikes c;

(c) anšoovis (*Engraulis encrasicolus*) ja sardiin (*Sardina pilchardus*) Aadria meres, nagu on määratletud artikli 4 punktis d;

(d) euroopa merluus (*Merluccius merluccius*), norra salehomaar (*Nephrops norvegicus*), harilik merikeel (*Solea solea*), roosa süvahännak (*Parapenaeus longirostris*) ja harilik meripoisur (*Mullus barbatus*) Aadria meres, nagu on määratletud artikli 4 punktis d;

(e) kilu (*Sprattus sprattus*) ja harilik kammeljas (*Psetta maxima*) Mustas meres, nagu on määratletud artikli 4 punktis e.

2. Käesolevat määrust kohaldatakse ka harrastuskalapüügi suhtes, kui sellisele püügile on asjaomastes sätetes sõnaselgelt osutatud.

Artikkel 3
Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 4 sätestatud mõisteid. Peale selle kasutatakse järgmisi mõisteid:

(a) „rahvusvahelised veed“ – veed, mis ei kuulu ühegi riigi suveräänse õiguse ega jurisdiktsiooni alla;

(b) „harrastuskalapüük“ – mittetööndusliк püügitegevus, mille puhul vee-elusressursse kasutatakse meelelahutuslikul, turismi või sportlikul eesmärgil;

(c) „lubatud kogupüük“ (TAC) –

(i) igast kalavarust aastas püüda lubatud kala kogus püügi puhul, mille suhtes on kehtestatud määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõigetes 4–7 osutatud erand lossimiskohustusest;

(ii) igast kalavarust aastas püüda lubatud kala kogus igasuguse muu püügi puhul;

(d) „kvoot“ – liidule või liikmesriigile eraldatud osa lubatud kogupüügist;

(e) „liidu autonoomne kvoot“ – liidu kalalaevadele autonoomselt eraldatud püügi piirnorm juhul, kui kokkulepitud lubatud kogupüük on määramata;

(f) „analüütiline kvoot“ – liidu kalalaevadele eraldatud autonoomne kvoot juhul, kui analüütiline hinnang on olemas;

(g) „analüütiline hinnang“ – teatava kalavaru olukorra muutumist käsitlev kvantitatiivne hinnang, mis põhineb kalavaru bioloogiat ja kasutust käsitlevatel andmetel, mis on teadusliku läbivaatamise tulemusel hinnatud kvaliteedilt piisavaks, et anda teaduslikke nõuandeid tulevaste püügivõimaluste kohta.

Artikkel 4
Kalapüügipiirkonnad

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi püügipiirkondade määratlusi:

(a) „GFCMi (Vahemere üldise kalanduskomisjoni) geograafilised alapiirkonnad“ – Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1343/2011[12] I lisas kindlaks määratud alad;

(b) „Vahemeri“ – GFCMi geograafilistes alapiirkondade 1–27 veed, nagu on määratletud määruse (EL) nr 1343/2011 I lisas;

(c) „Vahemere lääneosa“ – GFCMi geograafiliste alapiirkondade 1, 2, 5, 6, 7, 8, 9, 10 ja 11 veed, nagu on määratletud määruse (EL) nr 1343/2011 I lisas;

(d) „Aadria meri“ – GFCMi geograafiliste alapiirkondade 17 ja 18 veed, nagu on määratletud määruse (EL) nr 1343/2011 I lisas;

(e) „Must meri“ – GFCMi geograafilise alapiirkonna 29 veed, nagu on määratletud määruse (EL) nr 1343/2011 I lisas.

II JAOTIS

KALAPÜÜGIVÕIMALUSED

I PEATÜKK

Vahemeri

Artikkel 5
Euroopa angerjas

1. Käesoleva artikli sätteid kohaldatakse liidu kalalaevade igasuguse tegevuse ja muu liidu püügitegevuse suhtes, mis on seotud euroopa angerja (*Anguilla anguilla* L.) siht-, juhu- ja harrastuspüügiga.

2. Käesolevat artiklit kohaldatakse Vahemere suhtes ning riimvete suhtes, nagu estuaarid, laguunid ja üleminekuveed.

3. Liidu kalalaevadel on Euroopa angerja püük keelatud Vahemere liidu ja rahvusvahelistes vetes kolme järjestikuse kuu pikkusel perioodil, mille iga liikmesriik kindlaks määrab. Püügikeeluperiood on kooskõlas määruses (EÜ)

[12] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta määrus (EL) nr 1343/2011, mis käsitleb teatavaid kalapüüki käsitlevaid sätteid Vahemere üldise kalanduskomisjoni (GFCM) lepinguga hõlmatud piirkonnas ning millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 1967/2006, mis käsitleb Vahemere kalavarude säästva kasutamise majandamismeetmeid (ELT L 347, 30.12.2011, lk 44).

nr 1100/2007[13] sätestatud kaitse-eesmärkidega, kehtivate riiklike majandamiskavadega ning euroopa angerja hooajalise rändega asjaomases liikmesriigis. Liikmesriigid teatavad enda poolt kindlaks määratud perioodi komisjonile hiljemalt üks kuu enne keeluperioodi jõustumist ja igal juhul hiljemalt 31. jaanuaril 2020.

II PEATÜKK

Vahemere lääneosa

Artikkel 6
Põhjalähedased varud

1. Vahemere lääneosa põhjalähedaste liikide maksimaalne lubatud püügikoormus 2020. aastal on sätestatud käesoleva määruse I lisas.
2. Liikmesriigid haldavad maksimaalset lubatud püügikoormust vastavalt määruse (EL) 2019/1022 artiklis 9 sätestatud tingimustele.

Artikkel 7
Andmete edastamine

Liikmesriigid registreerivad püügikoormuse andmed ja edastavad need komisjonile vastavalt määruse (EL) 2019/1022 artiklile 10.

Püügikoormuse andmete edastamisel komisjonile vastavalt käesolevale artiklile kasutavad liikmesriigid käesoleva määruse I lisas sätestatud püügikoormuse rühmade koode.

III PEATÜKK

Aadria meri

Artikkel 8
Väikesed pelaagilised liigid

1. Aadria meres tegutsevate liidu kalalaevade sardiini (*Sardina pilchardus*) ja anšoovise (*Engraulis encrasicolus*) püük ei tohi ületada käesoleva määruse II lisas sätestatud tasemeid.

[13] Nõukogu 18. septembri 2007. aasta määrus (EÜ) nr 1100/2007, millega kehtestatakse meetmed euroopa angerja varude taastamiseks (ELT L 248, 22.9.2007, lk 17).

2. Aadria meres sardiini- ja anšoovisepüügiga tegelevate liidu kalalaevade püügipäevade arv ei tohi ületada 180 päeva aastas. Nimetatud 180 püügipäeva jooksul võib sihtliigina püüda maksimaalselt 144 päeval sardiini ja 144 päeval anšoovist.

Artikkel 9
Põhjalähedased varud

1. Aadria mere põhjalähedaste liikide maksimaalne lubatud püügikoormus 2020. aastal on sätestatud II lisas.
2. Liikmesriigid haldavad maksimaalset lubatud püügikoormust vastavalt nõukogu määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklites 26–35 sätestatud tingimustele.

Artikkel 10
Andmete edastamine

Kui liikmesriigid edastavad komisjonile määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklite 33 ja 34 kohaselt andmed püütud koguste lossimise kohta, tuleb selleks kasutada käesoleva määruse II lisas esitatud kalavarukoode.

IV PEATÜKK

Must meri

Artikkel 11
Kilu püügivõimaluste jaotamine

Liidu autonoomne kvoot kilu (*Sprattus sprattus*) jaoks, sellise kvoodi jagunemine liikmesriikide vahel ning sellega funktsionaalselt seotud tingimused, kui need on asjakohased, on esitatud käesoleva määruse III lisas.

Artikkel 12
Hariliku kammelja püügivõimaluste jaotamine

Hariliku kammelja (*Psetta maxima*) lubatud kogupüük, mida kohaldatakse Musta mere liidu vetes püüdvate kalalaevade suhtes ja kõnealuse lubatud kogupüügi jaotamine liikmesriikide vahel, samuti sellega funktsionaalselt seotud tingimused, kui need on asjakohased, on esitatud käesoleva määruse III lisas.

Artikkel 13
Hariliku kammelja püügi koormuse haldamine

Liidu kalalaevadel on lubatud Musta mere liidu vetes püüda harilikku kammeljat laeva üldpikkusest olenemata mitte rohkem kui 180 püügipäeva aastas.

Artikkel 14

Hariliku kammelja püügikeeluperiood

Liidu kalalaevadel on keelatud püüda, ümber laadida, pardal hoida ja lossida harilikku kammeljat Musta mere liidu vetes 15. aprillist 15. juunini.

Artikkel 15

Kalapüügivõimaluste jaotamist käsitlevad erisätted Musta mere puhul

Käesolevas määruse artiklites 11 ja 12 sätestatud kalapüügivõimalused jaotatakse liikmesriikide vahel nii, et need ei piira:

(a) määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõike 8 kohast kalapüügivõimaluste vahetamist;

(b) määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 37 kohast mahaarvamist ega ümberjaotamist[14];

(c) määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklite 105 ja 107 kohast mahaarvamist.

Artikkel 16

Andmete edastamine

Kui liikmesriigid edastavad komisjonile määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklite 33 ja 34 kohaselt andmed Musta mere liidu vetes püütud kilu ja kammelja koguste lossimise kohta, tuleb selleks kasutada käesoleva määruse III lisas esitatud kalavarukoode.

III JAOTIS

LÕPPSÄTTED

Artikkel 17

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2020.

[14] Nõukogu 20. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1224/2009, millega luuakse liidu kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks, muudetakse määrusi (EÜ) nr 847/96, (EÜ) nr 2371/2002, (EÜ) nr 811/2004, (EÜ) nr 768/2005, (EÜ) nr 2115/2005, (EÜ) nr 2166/2005, (EÜ) nr 388/2006, (EÜ) nr 509/2007, (EÜ) nr 676/2007, (EÜ) nr 1098/2007, (EÜ) nr 1300/2008, (EÜ) nr 1342/2008 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1627/94 ja (EÜ) nr 1966/2006 (ELT L 343, 22.12.2009, lk 1).

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel,

Nõukogu nimel
eesistuja